Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 688
van **TINE VAN DER VLOET**
datum: 21 september 2018

---

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Persoonsvolgend budget (PVB) - Automatische toekenning (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 662 van 14 augustus 2018 vroeg ik de minister naar meer informatie over het aantal automatische toekenningen in 2017 en 2018. Uit het antwoord bleek dat in 2017 bij 292 van de 539 automatische toekenningen de persoon niet eerder een vraag had in een prioriteitengroep. In 2018 liep dit op tot 279 op 354 budgetten die ter beschikking gesteld werden aan personen die niet eerder een vraag hadden in een prioriteitengroep.

1. Kan de minister een opdeling geven van deze 292 mensen in 2017 en 279 mensen in 2018 naargelang de soort van automatische toekenning (noodsituatie, spoedprocedure of maatschappelijke noodzaak)?

2. Hoe verklaart de minister dat een dergelijk grote groep niet eerder een vraag had in een prioriteitengroep? Wordt er onderzocht hoe het komt dat deze mensen nooit een budget aanvroegen? Ziet de minister dit als een tijdelijk fenomeen bij de start van de persoonsvolgende financiering, of blijft de verwachting dat de meerderheid van deze mensen nooit een zorgvraag stelde?

3. Is er zicht op welke vorm van zorg deze mensen kregen voor ze hun automatische toekenning kregen? Hoeveel mensen maakten voordien gebruik van RTH/pleeghulp/andere diensten/hadden helemaal geen zorg?

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD
op vraag nr. 688 van 21 september 2018
van **TINE VAN DER VLOET**

---

1. In onderstaande tabel wordt een opdeling per automatische toekenningsgroep (noodsituatie, spoedprocedure of maatschappelijke noodzaak, PVB na TBS CRZ) gegeven van de 292 terbeschikkingstellingen in 2017 en de 279 terbeschikkingstellingen in 2018.

	2017	**2018**
Noodsituatie	156	123
Spoedprocedure	105	27
Maatschappelijke noodzaak	31	19
PVB na TBS CRZ	0	110
Totaal	**292**	**279**

2. Vermits het hier dossiers betreft waar sprake is van "noodsituatie", "spoed/snel degeneratieve aandoeningen" en "maatschappelijke noodzaak" is het niet zo verwonderlijk dat de betreffende personen niet eerder in de prioriteitengroepen voorkwamen. Met deze bijzondere procedures wilden we immers net tegemoet komen aan situaties waar wachten op een budget geen optie is en er dus onmiddellijk een PVB ter beschikking gesteld moet worden. Bij "noodsituatie" gaat het per definitie om situaties waarbij de behoefte aan ondersteuning optreedt bij het plots en onverwacht wegvallen van het netwerk. Bij spoedprocedure gaat het om snel degeneratieve aandoeningen waarbij de situatie eveneens op vrij korte termijn kan wijzigen en de nood aan ondersteuning dus op erg korte termijn evolueert. De procedure "maatschappelijke noodzaak" is er om tegemoet te komen aan situaties waar er sprake is van ernstig misbruik of verwaarlozing door de mantelzorger of door de PmH. Ook hier gaat het dus om situaties waar er plots en acuut een wijziging in de situatie optreedt.

3. Gezien de complexiteit van de rapportering en het feit dat het VAPH omwille van privacyredenen niet beschikt over gegevens van andere agentschappen op persoonsniveau kan geen antwoord gegeven worden op deze vraag.